

Parketnr. : 66.76.471/98
Griffiennr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN : 06 juni 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éérentwintigste kamer, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

geboren te op , nijveraar,
te , wonende

Verdacht van :

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

op het terrein. gelegen te
onder ten kadaster gekend
aan in eigendom toebehorende
hiervoor nader geïdentificeerd

HOGER BEROEP - op 14/6/06 door (bekt.) tegen alle beschikkingen (bekt.)
op 18/6/06 door deet oot tegen

een oprit in kasseien met inkompoort en achterliggende toegangsweg met boordstenen, fundering en grind met een breedte van 4 m en een lengte van ongeveer 250 m in agrarisch gebied te hebben aangelegd

te op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01.01.1998 (st.2) tot en met 09.10.1998 (st. 8)

thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146- 1°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

* * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 21 februari 2006 :

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituu-Procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester advocaat te

De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 23 mei 2006, in aanwezigheid van substituu-Procureur des Konings .

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting voorgedragen door meester advocaat te die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 09 februari 2006.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

1. De stuiting van de verjaring

De verjaring van de strafvordering werd rechtsgeldig gestuit door het opstellen van het navolgend proces-verbaal dd. 30.07.2003 (stuk 92 strafdossier).

2. De feiten

Het staat vast dat de beklaagde zonder bouwvergunning een poort heeft gebouwd en een toegangsweg van ongeveer 250 meter heeft aangelegd naar zijn woning in agrarisch gebied. De feiten worden overigens niet betwist. Hangende de strafvordering heeft de beklaagde een nieuwe bouwvergunningaanvraag ingediend om de toegangsweg heraan te leggen met grashoningraatplaten. Deze vergunning werd geweigerd door het Schepencollege van op 19 april 2006 wegens strijdigheid met het bestemmingsvoorschrift van het Gewestplan en wegens aantasting van de landbouwstructuur van het gebied.

Uit de gegevens van de strafinformatie en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlastelegging aan de beklaagde ten laste gelegd naar voldoening van recht bewezen is.

3. De straftoemeting

De tenlastelegging aan de beklaagde ten laste gelegd is de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd.

De feiten kunnen worden bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 26,00 EUR tot 400.000,00 EUR.

De beklaagde heeft zijn eigen belang gesteld boven het belang van de gemeenschap bij de vrijwaring van een goede ruimtelijke ordening.

Een geldboete zoals hierna bepaald moet de beklaagde ertoe aanzetten zich aan de regels te houden. Gelet op zijn blanco strafrechtelijk verleden kan een deel van de straf met uitstel worden opgelegd.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

* * *

Rekening houdend met het tijdstip waarop de thans te beoordelen feiten werden gepleegd, zoals in de inleidende dagvaarding aangegeven - het betreft misdrijven gepleegd voor 1 januari 2002 - werd daarbij rekening gehouden met de beginselen inzake de niet-retroactiviteit van de strengere strafwet (art. 2, lid 1 Sw.) en de retroactiviteit van de mildere strafwet (art.2, lid 2 Sw.).

4. De herstellvordering

Wat betreft de herstellvordering : bij brief van 08 juni 2005 vorderde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel van de plaats door :

- verwijdering van de toegangsweg en verharding,
- verwijderen van de toegangspoort,
- verwijderen van de afbraakmaterialen, en
- het herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke staat.

De vordering werd afdoende gemotiveerd met verwijzing naar de bestemming als agrarisch gebied. De vordering is niet kennelijk onredelijk en dient te worden ingewilligd.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk om een einde te maken aan de aantasting van de ruimtelijke ordening.

5. De dwangsom

De stedenbouwkundig inspecteur en het openbaar ministerie vorderen eveneens een dwangsom van 100,00 EUR per dag vertraging. De gevorderde dwangsom is noodzakelijk ten einde de veroordeelde ertoe aan te zetten zelf tot het herstel over te gaan.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 2 al 2, 3, 38, 40, 41, 65, 100 van het Strafwetboek;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals hiervoor onder de tenlastelegging vermeld;
art. 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
K.B. van 11 december 2001 (B.S. 22.12.2001);
art. 8 en 14/1 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985;
programmawet 24 december 1993.

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSpraak**.

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een **GELDBOETE van (duizend frank x 1990 decimes : 40,3399 =) VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG KOMMA ZEVENENTACHTIG (€ 4.957,87) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **70 DAGEN**.

De rechtbank beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft **(500 frank x 1990 decimes : 40,3399 =) € 2.478,94 of een vervangende gevangenisstraf van 35 DAGEN** van de uitgesproken geldboete van € 4.957,87, of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen, zal **uitgesteld** worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

BEVEELT dat de plaats in haar vroegere staat zal **hersteld** worden overeenkomstig de vordering van de gemachtigde ambtenaar, meer bepaald door :

- verwijdering van de toegangsweg en verharding,
- verwijderen van de toegangspoort,
- verwijderen van de afbraakmaterialen, en
- het herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke staat,

en dit **binnen** een termijn van **DRIE MAANDEN** na het in **kracht van gewijsde** gaan van **huidig vonnis**.

VEROORDEELT de **beklaagde** tot het betalen aan de stedenbouwkundig inspecteur en aan het Openbaar Ministerie van een **dwangsom** van **honderd (€ 100,00) euro per dag vertraging** voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd.

ZEGT voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENDEERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **71,22 EUR**.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EUR in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

Aldus **gewezen en uitgesproken** in openbare
terechtzing van **06 juni 2006**.

Aanwezig :

- ondervoorzitter,
alleenrechtsprekend rechter;
- substituut-Procureur des
Konings;
- griffier.